

วัดสามวิหาร เป็นวัดสำคัญทางประวัติศาสตร์สมัยกรุงศรีอยุธยา มีโบราณวัตถุและโบราณสถานที่สำคัญดังนี้

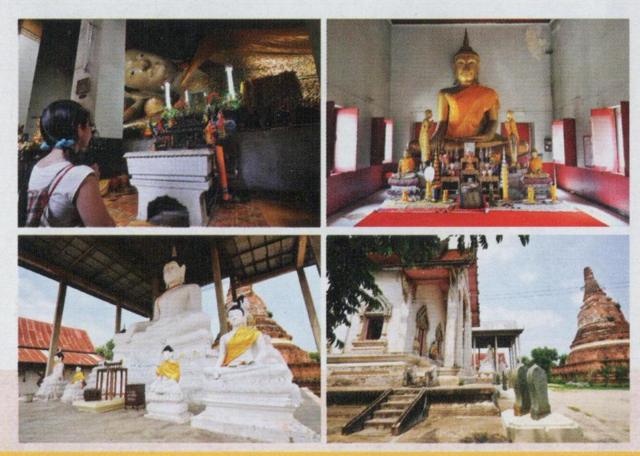
1. พระพุทธไสยาสน์ (พระนอน) พระพุทธรูปปูนปั้นแบบสุโขทัย ยาว 21 เมตร อายุ 600 ปี

2. พระพุทธนิมิตพิชิตมาร (หลวงพ่อขาว) พระพุทธรูปปูนปั้น ปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง 4.6 เมตร

3. เจดีย์ใหญ่ รูปทรงระฆังคว่ำขนาดใหญ่ สูงประมาณ 40 เมตร ปัจจุบันได้บูรณะแล้ว

4. พระพุทธสุวรรณนิมิต (หลวงพ่อทอง) พระพุทธรูปปูนปั้นปางมารวิชัยหน้าตักกว้าง 3.6 เมตร

5. เสมาหินสลัก เป็นเสมาหินสลักขนาดใหญ่ 17 ใบ อยู่รอบอุโบสถ ใบหนึ่งอยู่หน้าอุโบสถ ถูกลูกปืนใหญ่นารายณ์สังหารของพระยารามยิง ยังปรากฏรอยอยู่ขณะนี้ และยังมีศาลเสด็จพ่อสมศักดิ์ ตั้งอยู่ริมถนนใต้ต้นโพธิ์ใหญ่ ชาวบ้านมากราบไหว้บูชาอยู่เสมอ

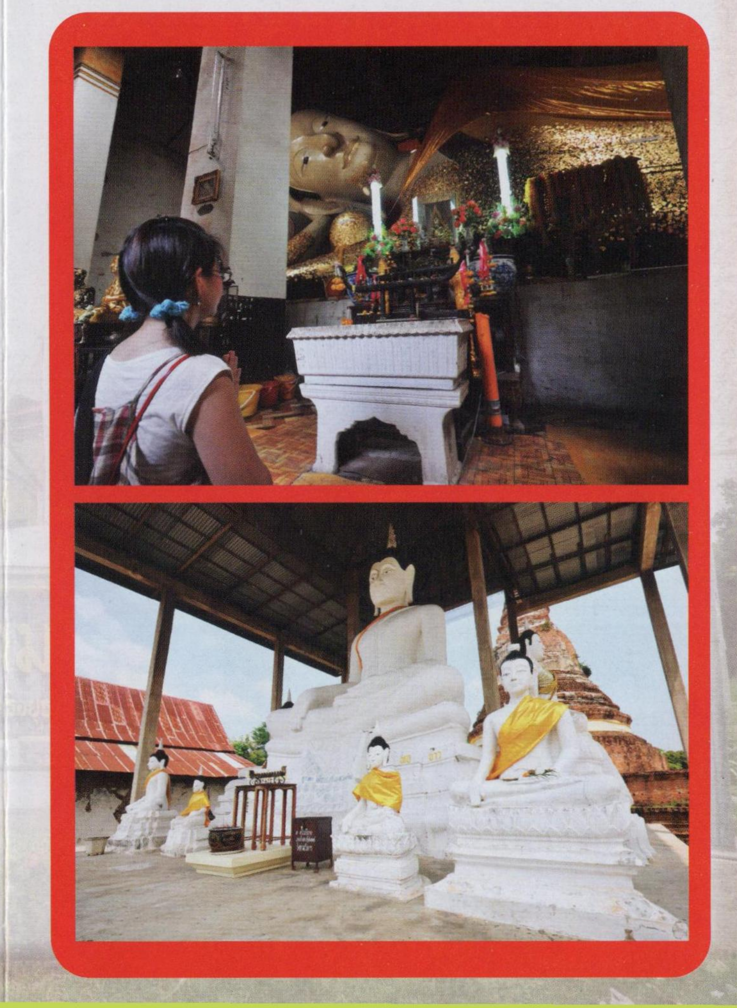

สนับสนุนโดย
องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
โทร. (035) 336-588, (035) 336-599

วัดสามวิหาร

ที่ตั้ง ตำบลหัวรอ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โทร. (035) 232-653

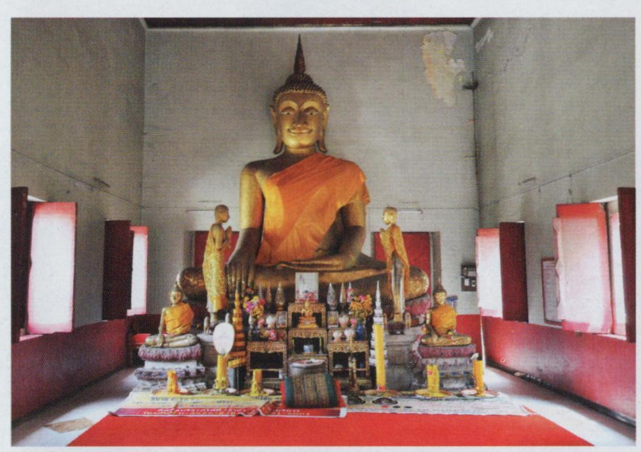

วัดสามวิหาร อยุธยา

Wat Sam Viharn

Wat Sam Viharn was built in the beginning period of Krung Sri Ayutthaya kingdom, in the reign of King Borom Rajathiraj I (1377). It was originally named Wat Sam Piharn, later on, having been changed into Wat Sam Viharn.

The reason is that there are three viharns permanently presided by three Buddha images: Pra Buddha Saiyat(the reclining Buddha), Pra Luang Por Khao,and the standing Buddha. At present, only two viharns remain here: the reclining Buddha viharn and the seated Buddha viharn.

Wat Sam Viharn

หลวง พ่อ ขาว

วัดสามวิหาร

วัดสามวิหาร ตั้งอยู่บนพื้นที่ราบลุ่ม ทางด้านทิศตะวันออกของคลองบางขวด มีคลองบางขวดกั้น สันนิษฐานว่า สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น ในรัชสมัยสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 1 (ขุนหลวงพระงั่ว) ประมาณ พ.ศ.1920 ตามตำนานกล่าวว่า หม่อมหลวงชีดำ ได้สร้างวัดนี้ขึ้นเพื่อบรรจุอัฐิของพระมารดาและญาติๆ ต่อมาจึงได้ร่วมกับพี่น้อง 2 พระองค์สร้างวัดขึ้นคือ เจ้าฟ้าขาวและเจ้าฟ้าเขียว โดยแบ่งกันสร้างดังนี้

หม่อมหลวงชีดำ สร้างพระนอนและวิหาร เจ้าฟ้าขาวสร้างหลวงพ่อขาวและวิหาร เจ้าฟ้าเขียวสร้างพระยืนและวิหาร โดยวัดสามวิหารได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อ พ.ศ. 1930 เดิมชื่อ "วัดสามพิหาร" ต่อมาภายหลังเปลี่ยนเป็น "วัดสามวิหาร" เนื่องจากเดิมนั้นมี 3 วิหาร คือ วิหารพระนอน วิหารพระนั่ง และวิหารพระยืน แต่ปัจจุบันนี้เหลืออยู่ 2 วิหาร คือ วิหารพระนอน และวิหารพระนั่งเท่านั้น ส่วนวิหารพระยืนนั้น ได้ปรักหักพังไปตามกาลเวลา และไม่มีผู้ใดได้สร้างทดแทนอีกเลย

วัดสามวิหาร มีเรื่องราวปรากฏในพงศาวดาร 2 ครั้ง

ครั้งแรก ในรัชสมัยสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ เมื่อพระเจ้าตะเบ็งชะเวตี้ ทรงยกทัพพม่าผ่านค่ายโพธิ์สามต้น มาตามทุ่งเพนียดคล้องช้างและเข้าประชิดกรุงศรีอยุธยา พระองค์ทรงช้างพระที่นั่งยืนอยู่หน้าวัดสามวิหาร ทรงเร่งให้แม่ทัพนายกอง ต้อนพลเข้าเผด็จศึกกรุงศรีอยุธยา พระยารามเอาปืนนารายณ์สังหาร ลงสำเภาแล้วยิงขึ้นไปถูกกิ่งโพธิ์ใหญ่หัก ตกลงมาต้องสัปทนและช้างพระที่นั่งของพระเจ้าตะเบ็งชะเวตี้ ขณะนั้นชาวป้อมมหาชัยก็พากันระดมยิงปืนน้อยใหญ่เข้าใส่ ถูกริ้พลข้าศึกบาดเจ็บล้มตายเป็นจำนวนมาก พระเจ้าตะเบ็งชะเวตี้ จึงได้ถอยทัพกลับไป

ครั้งที่สอง ในแผ่นดินของสมเด็จพระมหาธรรมราชาธิราช พระยาละแวกยกพลมาตีกรุงศรีอยุธยา ในปีพุทธศักราช 2113 ทรงช้างอยู่ในวัดสามวิหารมีช้างแม่ทัพนายกองห้อมล้อม 30 เชือก เตรียมข้ามคลอง เข้าตีกรุงศรีอยุธยา พระมหาธรรมราชาธิราชโปรดให้ยิงปืนใหญ่บนเชิงเทินพร้อมกัน กระสุนลูกหนึ่งต้องพระจำปาธิราชสวรรคตบนคอช้าง พระยาละแวกพยายามยกพลเข้าตีกรุงศรีอยุธยา 3 ครั้ง แต่ไม่สำเร็จ จึงถอยทัพกลับไป

วัดสามวิหารยังได้เกี่ยวข้องกับกษัตริย์อีกสองพระองค์ คือ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เมื่อครั้งยังทรงพระเยาว์ ได้บรรพชาเป็นสามเณรพร้อมกับเด็กชายบุนนาค และพำนักอยู่ที่วัดสามวิหาร ทั้ง 3 รูป คือสามเณรสิน สามเณรทองด้วง สามเณรบุนนาค จึงเป็นเพื่อนสนิทกัน

